

Pieśń wojenna

sł.: Józef Kościelski

muz.: Stanisław Moniuszko
oprac.: Waław Lachman

Tempo marsza

Czy w ra - dzie, czy w zwa - dzie, czy w swa - rnej gro - ma - dzie, w mo -
Czy w ra - dzie, czy w zwa - dzie, czy w swa - rnej gro - ma - dzie, w mo -
Czy w ra - dzie, czy w zwa - dzie, czy w swa - rnej gro - ma - dzie, w mo -

3

dli - twie, czy w bi - twie, czy har - cem w go - ni - twie, ry - cer - skie rze - mio - sło przed
dli - twie, czy w bi - twie, czy har - cem w go - ni - twie, ry - cer - skie rze - mio - sło przed
dli - twie, czy w bi - twie, czy har - cem w go - ni - twie, ry - cer - skie rze - mio - sło przed

6

wszy-stkie rej wie-dzie, bo wszę-dy ten pier-wszy, kto w bo-ju na prze-dzie! Z po-
 wszy-stkie rej wie-dzie, bo wszę-dy ten pier-wszy, kto w bo-ju na prze-dzie! Z po-
 wszy-stkie rej wie-dzie, bo wszę-dy ten pier-wszy, kto w bo-ju na prze-dzie! Z po-

9

trze - by w po-trze - bę i z cwa-łu w cwał, ze sza-ńca na sza-niec i
 trze - by w po-trze - bę i z cwa-łu w cwał, ze sza-ńca na sza-niec i
 trze - by w po-trze - bę i z cwa-łu w cwał, ze sza-ńca na sza-niec i

12

f
 z wa - łu na wał! To ro - zkosz, to ro - zkosz je-dy - na, ry -
 z wa - łu na wał! To ro - zkosz, to ro - zkosz je-dy - na, ry -
 z wa - łu na wał! To ro - zkosz, to ro - zkosz je-dy - na, ry -

15

ce-rska przy-czy-na, ry - ce-rski to tan! To ro - zkosz, to ro-zkosz je - dy-na, ry-

ce-rska przy-czy-na, ry - ce-rski to tan! To ro - zkosz, to ro-zkosz je - dy-na, ry-

ce-rska przy-czy-na, ry - ce-rski to tan! To ro - zkosz, to ro-zkosz je - dy-na, ry-

crescendo

19

ce - rska przy-czy-na, ry - ce-rski to tan! Co ce-rski to tan! Co pan.

ce - rska przy-czy-na, ry - ce-rski to tan! Co ry - cerz to pan.

ce - rska przy-czy-na, ry - ce-rski to tan! Co ry - cerz to pan.

1. Czy w radzie, czy w zwadzie, czy w swarnej gromadzie,
w modlitwie, czy w bitwie, czy harcem w gonitwie,
rycerskie rzemiosło przed wszystkiej wiedzy,
bo wszędy ten pierwszy, kto w boju na przedzie!

Ref.: Z potrzeby w potrzebę i z cwału w cwał,
ze szanica na szaniec i z wału na wał!
To rozkosz, to rozkosz jedyna,
rycerska przyczyna, rycerski to tan!
To rozkosz, to rozkosz jedyna,
rycerska przyczyna, rycerski to tan!
Co rycerz to pan.

2. Gdy świta, powita na hełmie mym kita,
zadzwoń miecz w dłoni, gdy słucham rzeń koni,
poranna mię surma gotowym znajduje.
O, nędzarz, kto takiej rozkoszy nie czuje.

3. Lew srogi, gdy wrogi podścięła pod nogi,
baranek, gdy wianek upłata dla branek,
wesoły przy uczie, piosenkom życziwy,
to człowiek szczęśliwy, to rycerz prawdziwy.